

[Jens Thomsen.]

det er derfor nødvendigt at foretage en Ændring i den rigtige Retning. Nærværende Lovforslag vil, ophøjet til Lov, forøge Formuebeskatningens Uretfærdighed. Til Belysning af Forholdet tjener følgende: En Million anbragt i Landejendomme gav i Sammenligningsaarene for Merindkomstbeskatningen en Renteindtægt af 8 000 Kr., forudsat at Bedriften drives saa godt, at Driftsbureauets Gennemsnitsforrentning kan opnaas. For at opnaa denne kræves der mere end Gennemsnitsdygtighed af Bedriftens Folk, men vi regner i dette Tilfælde med, at Millionæren er en dygtig Mand, som virkelig kan opnaa Driftsbureauets Gennemsnitsforrentning, at han altsaa i Kraft af sin Dygtighed har en Indtægt af 8 000 Kr. Manden skal betale 10 545 Kr. i Formueskat af denne Million — jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister er nogenlunde klar over, at dette Tal stemmer. Skatten overstiger altsaa Formueafkastningen med 2 545 Kr. Vi tager et andet Tilfælde: en anden Millionær har en Formue anbragt i et af Monopolselskaberne, der i Kraft af Statens Beskyttelse har de store Indtjeningsmuligheder. Vi har jo set, at et enkelt Millionselskab i 1935 har indtjent tæt ved 75 pCt. af Aktiekapitalen, men jeg vil nøjes med ved denne Beregning af Formueafkastningen at regne med 70 pCt. En Million giver altsaa en Indtægt paa 700 000 Kr. Der skal betales samme Formueskat som den førnævnte: 10 445 Kr. Formueskatten tager saaledes i dette Tilfælde kun 1,5 pCt. af Afkastningen mod 131 pCt. af Formueafkastningen af en Formue, anbragt i dansk Landbrug. En saadan Formuebeskatning er himmelraabende uretfærdig, og det vilde være ganske uansvarligt at vedtage det foreliggende Lovforslag, der forøger denne Uretfærdighed. Jeg paaviste i Gaar med tørre Tal, at Danmark har Fordel af at være Vært for sine Kreditorer. Den nuværende Formuebeskatning forjager de Kapitalister, der vil stille Kapitalen til Raadighed for en beskeden Rente, men den freder om dem, der ved Hjælp af Statsforanstaltninger misbruger Kapitalens Magt. Dette er stik imod Befolkningens og hele Landets Interesse og Sundhed, og derfor henstiller mit Parti til den højtærede Indenrigsminister, at der foretages en Ændring

i det foreliggende Lovforslag. Da jeg i Gaar nævnte Manden, der overlæssede Vognen med Tørv, afbrød den højtærede Indenrigsminister mig med følgende Udtalelse: „Han var jo Idiot.“ Nu skal jeg afholde mig fra at bruge stærke Udtryk, men jeg vil dog gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke er uklogt at fordrive netop de Kapitalister fra Landet, der vil overlade Kapitalen til det arbejdende Erhverv for en rimelig Rente.

Vi skal jo ikke bekæmpe Kapitalen, men Kapitalens Misbrug. I Læ af den gældende Statsbeskyttelse har vi stor Overflod af dem, der misbruger Kapitalens Magt, og mit Parti vil derfor tillade sig at henstille til den høje Regering, at Skatterne til de foreliggende Love tages der, hvor Indtægterne stammer fra Kapitalmisbrug. Af Hensyn til den økonomiske Sundhed i Fremtiden vil vi dog anbefale, at man ikke nøjes med at udligne disse Uretfærdigheder gennem et Skattesystem, men at man fjerner den ganske urimelige Beskyttelse, der betinger de meningsløse Indtjeningsmuligheder, de monopoliserede Virksomheder har i Øjeblikket. Jeg tror, at selv Indenrigsministeren ved nøjere Eftertanke vil finde vore Krav berettigede. Hvad angaar mit Partis Fortid, da kommer vi ikke i Modsætningsforhold til denne. Men det forbavser mig i øvrigt, at den højtærede Indenrigsminister gør sig saa stor Sorg heroverfor.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen udtalte, at Tantiømer og den Slags store Indtægter kun kan gives under særlige Forhold og aldrig kan gives i Landkommuner. Jeg takker det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen for Oplysningen. Jeg har ganske vist været Sogneraadsformand fra 1909 og er det endnu, saa jeg har aldrig næret overvældende stor Frygt for, at saadanne Appelsiner skulde falde i min Turban. Men efter de Oplysninger, der her fremkom, er jeg i hvert Fald fuldkommen rolig i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen kom med en Udtalelse om, at Sogneraadsformanden med de lappede Støvler var karrig. Ja, men hvorfra ved det ærede Medlem noget som helst om dette? Ved at fremsætte en saadan Udtalelse afslører det ærede Medlem sin Evne til at afsige en Dom om noget, som han intet som helst Kendskab har til.